

El perquè de tot plegat

Quim Monzó

El perquè de tot plegat

Per què les busques dels rellotges giren en el sentit de les busques dels rellotges?

L'home blau s'està al cafè, fent anar la cullere-ta dins d'una tassa de poniol. Se li acosta un home magenta, amb aspecte neguitós.

-He de parlar amb vostè. ¿Puc seure?

-Segui.

-No sé per on començar.

-Pel començament.

-El mes passat vaig seduir la seva dona.

-¿La meva dona?

-Sí.

L'home blau triga quatre segons a contestar.

-¿Per què m'ho ve a explicar?

-Perquè des d'aleshores no visc.

-¿Per què? ¿L'estima tant que vol viure amb ella? ¿Ella no l'estima i això el neguiteja?

-No.

-¿És el remordiment, potser?

-No. El que passa és que no em deixa viu-re. Em truca de dia i de nit. I si no contesto ve a casa. I si no hi sóc em busca pertot. Em ve a veure a la feina, diu que no pot viure sense mi.

-¿I?

-He perdut la tranquil·litat. Des que la vaig conèixer no me l'he pogut treure del damunt ni un sol dia. ¿Vostè no s'ha adonat de res?

-¿Quan la va conèixer?

-Fa un mes i mig. Vostè era a Roma.

Efectivament, l'home blau va ser a Roma fa un mes i mig.

-¿Com ho sap, vostè, que jo era a Roma?

-¿Que no em creu? M'ho va dir ella, quan la vaig conèixer. La vaig conèixer en un curset d'informàtica.

Efectivament, la dona va fer un curset d'in-formàtica aprofitant que l'home blau era a Roma.

-¿Què vol, doncs? -diu el blau.

-Que m'ajudi a sortir-me'n. No és que no m'agradi, la seva dona. És extraordinària, in-tel·ligent, sensual. ¿Què li he de dir? Però...

-És molt absorbent.

-¿Oï que sí? -diu, content, l'home magenta, veient que l'home blau el comprèn.

-Té ganes de treure-se-la del damunt.

-Sí, francament.

-No el deixa tranquil ni un moment, ¿oi? Si el veu tot sol, fumant, prenent la fresca, lle-gint el diari, estudiant, mirant el programa de televisió que més li agrada, el que sigui, immediatament se li estira

al damunt i comença a fer-li magarrufes.

-A més, si no estàs del tot per ella es pensa que fa nosa i es posa d'aquella manera que es posa. Per això, tot i que sé que no hi tinc cap dret, vull demanar-li un favor: parli amb ella, munti-li una escena de gelosia, amenaci-la. El que sigui. Qualsevol cosa perquè no ens vegem mai més.

-¿De debò vol treure-se-la del damunt?

-Sí, sisplau.

-Res més fàcil. Faci com jo. Deixi de defu-gir-la, no s'amagui, sigui amable, tendre, consi-derat. Estigui més per ella que no pas ella per vostè. Truqui-li, digui-li que l'estima com mai no ha estimat. Prometi-li que li dedicarà la vida sencera. Casi-s'hi.